1

அகத்தியன் விட்ட புதுக்கரடி

2

நல்லமுத்துக் கதை

பாரதிதாசன்

௧. அகத்தியன் விட்ட புதுக்கரடி.

௨, நல்லமுத்துக் கதை.

—பாரதிதாசன்

முதற் பதிப்பு:
டிசம்பர் 1948

விலை 4 அணா

கிடைக்குமிடம்:
அமைச்சர்,
பாரதிதாசன் பதிப்பகம்
95, பெருமாள் கோயில் தெரு
புதுச்சேரி.

அச்சு: பழநியம்மா அச்சகம்,
புதுச்சேரி

1

அகத்தியன் விட்ட புதுக்கரடி

2

நல்லமுத்துக் கதை

பாரதிதாசன்

என் முன்னுரை

———:———

தமிழகத்தை-திராவிட நாட்டைத் தம் வழிப்படுத்த முதன் முதல் தமிழகத்தை அடைந்த ஆரியர் கூட்டத்தின் தலைமைப் பாதிரிதான் அகத்தியன்.

அவன் தமிழகத்தில் வந்து தமிழ்ப் புலவர்பால் தமிழைக் கற்றுக்கொண்டான். வாலையவிழ்த்தான்.

முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினைப் பயனே ஒருவன் அரசனாகி யிருப்பது என்றான்.

பலவாறு அந்நாள் ஆளவந்தாரைப் பிடிக்க ஏற்ற வாறு புளுகினான். அரசனின் செல்வாக்கினால் நாளடைவில், பச்சைத் தமிழர் நூற்களை ஒழித்துத் தன் நஞ்சு கலந்த காப்பித் தூளைப் பரப்பினான். அதை அரசன் அருந்த அனைவரும் அருந்தலாயினர்.

இதையே சுருக்கமாக அகத்தியன் விட்ட புதுக்கரடியில் சொல்லி யுள்ளேன்.

நல்லமுத்துக் கதை—

நீ யார்? — உன் நிலை என்ன? — நீ என்ன செய்ய வேண்டும்? — என்ற கேள்விகளுக்கு ஏற்ற விடை தெரிதல் வேண்டுமானால் திராவிடர் கழகத்திற் சேர வேண்டும்.

தமிழகத்தில்—திராவிடத்தில் பிறந்தோன் மடயனா யிருப்பதற்கு அவன் திராவிடர் கழகம் சேராமலிருப்பதுதான் காரணம்.

இதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன் இக் கதையில்!

பாரதிதாசன்

அகத்தியன் விட்ட புதுக்கரடி

அகத்தியக் குள்ளன் ஆரியர் கொள்கையைப்
புகுத்தினன் செந்தமிழ்ப் பொன்னு டதனில்!
ஆதலால் "குள்ளனை அணுவும்நம் பாதே"
என்ற பழமொழி அன்று பிறந்தது!

* * *

பழைய திராவிடம் செழுமை மிக்கது.
வழுவா அரசியல் வாய்ப்பும் பெற்றது.
செந்தமிழ், இலக்கணச் சிறப்புற் றிருந்தது.
வையக வாணிகம் மாட்சிபெற் றிருந்தது
செய்யும் தொழில்கள் சிறப்புற் றிருந்தன.
ஓவியம் தருநரும் பாவியம் புநரும்
ஆடல் பாடல் வல்லுநர் அனைவரும்
திராவிடர் தமக்குப் பெரும்புகழ் சேர்த்தனர்
இராத தொன்றில்லை திராவிட நாட்டில்
இந்த நிலையில் வந்தான் அகத்தியன்.

* * *

சந்தனப் பொதிகையில் தமிழ்ப்பெரும் புலவரின்
மன்றினில் ஒன்றி ஒன்றி மாத்தமிழ்,
நன்று பயின்றுன் குன்றுச் சுவைத்தமிழ்!
இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் இனியஆ டற்றமிழ்
முயற்சியிற் பயின்றபின், முடிபுனை மன்னனின்
நல்லா தரவை நாடுவா னுகிச்,
'செல்வம்முற்பிறப்பில்செய்தநல்வினைப்பயன்'
என்று புதுக்கரடி ஒன்றை ஏவினன்.

மன்றின் புலவர் வாய்விட்டுச் சிரித்தனர்
ஒருநாள் மன்னனின் திருமணி மன்றில்
அகத்தியன் புதிதாய்ப் புகுத்திய கருத்தை
ஆய்ந்திட, மன்னன், அகத்தியோய் அகத்தியோய்
பிறந்த உடலும் பிணைந்த உயிரும்
இறந்தபின் இல்லா தொழிந்தன
எதுபின் உயிர்உடல் எய்தும் என்றான்.
"ஆன்மா என்றும் அழியா" தென்று
மற்றொரு புதுக்கரடி தெற்றென விட்டான்.
மேலும் அகத்தியன் விளம்பு கின்றான்:
வேந்த னாக வீற்றிருக் கின்றாய்
ஆய்ந்து பார்ப்பின் அறிகுவை காரணம்
செல்வம்முற் பிறப்பில் செய்தநல் வினைப்பயன்
மணிமுடி பூண்பரோ மக்கள் யாரும்?
பணிவொடு வாழ்வது பார்ப்பின் புரியும்
சிறுமைமுற் பிறப்பில் செய்ததீ வினைப்பயன்
என்னலும், மன்னன், பின்னொரு நாள்இதைப்
புகல்க என்றனன். போயினன் அகத்தியன்.

*　　*　　*

அழல்வெரூஉக் கோட்டத்துக் கப்பால் ஒருநாள்
பழித்துறைக் கள்வன், பாங்கர் சூழ
நகர் அலைத்து நற்பொருள் பறித்து
மிகுபுகழ் உடையேன் வேந்தன்நான் என்றான்

*　　*　　*

ஊர்க்கா வலர்கள் ஓடி மன்னன்பால்
இன்ன துரைத்தனர்-எழுந்தனன் மன்னன்.

*　　*　　*

பழித்துறைக் கள்வன் படையும், மன்னனின்
அழிப்புறுபடையும் அழல்வெரூஉக் கோட்டப்
பாங்கினில் இருநாள் ஓங்குபோர் விளைக்கவே
பழித்துறை பிடிக்கப் பட்டான் அரசனால்!

* * *

மறவர்சூழ் அரச மன்றின் நடுவில்
பழித்துறை கட்டப்பட்ட கையுடன்
நின்றான். மன்னவன் நிகழ்த்து கின்றான்:
ஏன்என் ஆட்சியை எதிர்த்தனை! ஏஏ
கோன்என் படைவலி குறைந்ததோ? உன்றன்
தோள்வலி பெரிதோ? சொல்லுக சொல்லுக
ஆள்வலி பெரிதோ? அறைக என்னலும்
பழித்துறை மன்னனைப் பார்த்துக் கூறுவான்:
இந்நாள் உண்டு பின்னாள் இலைஎனும்
வறுமை எமக்கு! வளமை உமக்கோ?
ஆள்வலி இல்லை ஆயினும் நாளை
தோள்வலி மறவர் தோன்றுவார்! இந்நாள்
என்னுயிர் போக்கல் எளிதாம் உனக்கே!
உன்னுயிர் போக்குவார் உண்டா கின்றார்.

* * *

சினத்தொடு பழித்துறை இவ்வாறு செப்பலும்,
மன்னன் அவனைச் சிறையினில் வைத்தான்.

* * *

"செல்வம்முற்பிறப்பில் செய்தநல்வினைப்பயன்
சிறுமைமுற் பிறப்பில் செய்ததீ வினைப்பயன்"
இக்கருத்து நாட்டில் எங்கும் பரவினால்
மக்கள் எதிர்ப்பரோ மன்னன் ஆட்சியை?

எதிர்க்க மாட்டார் தாங்கள் எய்திய
"சிறுமை" முற் பிறப்பில் செய்ததீ வினைப்பயன்
என்று சும்மா இருப்பர் அன்றோ?

* * *

அகத்தியோய் அகத்தியோய் அனைவ ரிடத்தும்
புகுத்துக உன்றன் புதிய கொள்கையை
என்று மன்னன் இயம்பினான். அகத்தியன்
அன்றுதான் ஒருபடி அதிகாரம் ஏறினான்.

* * *

இப்பிறப்பு முற்பிறப் பிருவினை ஆன்மா
ஊழ் இவை யனைத்தும் உரைத்த அகத்தியன்
அரசே இன்னும் அறைவேன் கேட்பாய்:
மண்ணவர் மண்ணில் வாழ்வார் அதுபோல்
விண்ணவர் விண்ணில் மேவினார் என்றான்
அன்னவர் நம்மை அணுகுவர் என்றான்.
இன்னல் ஒழிப்பார் என்று புளுகினான்.
விண்ணவர் விருப்புற வேண்டு மானால்
மண்ணிடை நான்மறை வளர்ப்பாய் என்றான்.
மறைமொழி தானே மந்திரம் என்றான்
மந்திரத்தாலே மகிழ்வர் வானவர்
என்று பலபல இயம்பிச் சென்றான்

* * *

ஒருநாள் குறுங்கா டொன்று தீப்பட்
டெரிந்தது! சிற்றூர் எரிந்தது! மக்கள்
தெய்யோ தெய்யோ தெய்யோ என்றே
அரசனிடத்தில் அலறினர் ஓடி!
அங்கி ருந்த அகத்தியன், "அரசே
தீ ஒருதெய்வம் செம்புனல் தெய்வம்
காற்றொரு தெய்வம் கடுவெளி தெய்வம்

நிலம் ஒருதெய்வம் நீஇதை உணர்க
தெய்எனல் அழிவு! தெய்வம் அழிப்பது.
இந்திரன் தெய்வம் எதற்கும் இறைவன்.
மந்திர வேள்வியால் மகிழும் அவ்விந்திரன்.
என்று கூறி ஏகினன் அகத்தியன்.

* * *

அரச மன்றின் அருந்தமிழ்ப் புலவர்
அரசன், அகத்தியன் ஆட்டும் பாவையாய்
இருத்தல் கண்டார் இரங்கினர். தீய
கருத்து நாட்டிற் பரவுதல் கண்டு
கொதித்தார் உள்ளம். என்செயக் கூடும்?

* * *

ஒருநாள் அரசனின் உறவினள் ஒருத்தி
பகைவனை அன்பொடு பார்த்தாள். அவனும்
அவள்மேல் மிகுந்த அன்பு கொண்டான்.
இருவரும் உயிர்ஒன் றிரண்டுடல் ஆனர்.
அரசன் எரிச்சல் அடைந்தான். அகத்தியன்
இதனை அறிந்தான் அறைவான் ஆங்கே:
மணமுறை மிகுதியும் மாறுதல் வேண்டும்
ஒருத்தியும் ஒருவனும் உள்ளம் ஒப்பினல்
மணம்எனக் கூறுதல் வாய்மை யன்று!
மணம் எனல் பார்ப்பனர் மந்திர வழியே
இயலுதல் வேண்டும் என்று கூறினன்.
அரசன் ஆம் ஆம் ஆம்என் றுரைப்பினன்
அகத்தியன் அரசனே ஆகிவிட்டான்.
அரசனும் அகத்தியன் அடிமையானன்.
தமிழர் கலைபண் பொழுக்கம் தகர்ந்தன.
பழந்தமிழ் நூற்கள் பற்றி எரிந்தன.
அகத்தியம் பிறந்ததே அருந்தமி ழகத்தில்.

நல்முத்துக் கதை

காட்சி 1

திருமண முயற்சி.

விரசலூர் வெள்ளையப்பன், மனைவியாகிய மண்ணுங்கட்டியிடம் கூறுகிறான்;

உன்னைத் தானே ! என்ன செய்கின்றாய்?
இங்குவா ! இதைக்கேள் ! இப்படி உட்கார் !
பையனுக்கு மணத்தைப் பண்ணிக்
கண்ணால் பார்க்கக் கருதினேன். உன்றன்
எண்ணம் எப்படி? ஏனெனில் பையனுக்
காண்டோ இருபதும் ஆகி விட்டது.
பாண்டியன் தானோ பழைய சோழனோ
சேரனே இப்படித் தெருவில் வந்தானோ
என்று பலரும் எண்ணு கின்றனர்
அத்தனை அழகும் அத்தனை வாட்டமும்
உடையவன். திருமணம் முடிக்கா விட்டால்
நடையோ பிசகி விடவும் கூடும்
நாட்டின் நிலையோ நன்று யில்லை.
சாதி என்பதும் சாத்திரம் என்பதும்
தள்ளடா என்று சாற்றவும் தொடங்கினர்.
பார்ப்பனர் நடத்தும் பழமண முறையைப்
பழிக்கவும் தொடங்கினர் பழிகா ரர்கள்.
இளைஞரை, அவர்கள் இவ்வாறு கெடுப்பதே
வளமையாக வைத் திருக் கின் னர்.
இந்த நிலையில் எவளோ ஒருத்தியை
பையன் ஏறிட்டுப் பார்த்தால் போதும்
வெடுக்கென மணத்தை முடித்திடு வார்கள்.
என்ன? நான் சொல்வ தெப்படி? ஏன்? உம்?

மனைவியாகிய மன்னுங்கட்டி:

இன்றுதான் பிறந்ததோ இந்த உறுதி?
பைய னுக்குப் பத்து வயசு
தொடங்கியதி லிருந்து சொல்லி வந்தேன்
காது கேட்டதா? கருத்தில் பட்டதா?
ஐயரை உடனே அழைக்க வேண்டும்.
பையனின் குறிப்பைப் பார்க்க வேண்டும்.
கிழக்குத் திசையில் கிடைக்குமா பெண்?
எந்தத் திசையில் இருக்கின்ருள் பெண்?
சொத்துள் ளவளா? தோதான இடமா?
மங்கை சிவப்பா- மாஞ் செவலையா?
என்றுபெண் பார்க்க இங்கி ருந்துநாம்
புறப்பட வேண்டும்? புரிய வேண்டுமே.

வெள்ளையப்பன்:

புரோகிதன் நல்லநாள் பொறுக்குவான். அவனை
இராகுகாலத்திலா இங்க ழைப்பது?
ஆக்கப் பொறுத்தோம் ஆறப் பொறுப்போம்
நடந்ததை, இனிமேல் நடக்கப் போவதை
நடந்துகொண் டிருப்பதை நன்ருய்ச் சொல்வான்.
பகை குறுக்கிடுவதைப் பார்த்துச் சொல்வான்
இடையில் குறுக்கிடும் தடைகள் சொல்வான்
எல்லாம் சொல்வான் ஏற்படு கின்ற
பொல்லாங் கெல்லாம் போக்கவும் முடியும்
ஒருபொழுதுக் கான அரிசி வாங்க
அரை ரூபாயையும் அவனுண்டு பண்ண
முடியுமா? நம்மால் முடிந்த வரைக்கும்
ஏற்பாடு செய்துகொண் டிட்டு வருவோம்.

காட்சி 2

மாப்பிள்ளையின் சாதகம் பார்த்தல்

சொறிபிடித்த கொக்குப் புரோகிதனிடம், வீட்டுக்கார வெள்ளையப்பன் சொல்லுகிறான்:

இதுதான் ஐயரே என்மகன் சாதகம்
திருமணம் விரைவில் செய்ய வேண்டும்
எப்போது முடியும்? எங்கே மணமகள்?
மணமகட்குரிய வாய்ப்பெலாம் எப்படி?
அயலா? உறவா? அணிமையா சேய்மையா?
பொறுமையாய்ப் பார்த்துப் புகல வேண்டும்.

மண்ணாங்கட்டி புரோகிதனிடம் கூறுகிறாள்:

காலையில் வருவதாய்க் கழறினீரே,
மாலையில் வந்தீர் என்ன காரணம்?

சொறிபிடித்த கொக்கு, சொல்லுகிறான்:

தெரியாமல்என் பெரிய பெண்ணைத்
திருட்டுப் பயலுக்குத் திருமணம் செய்தேன்
வட்டிக் கடையில் வயிர நகையைப்
பெட்டி யோடு தட்டிக் கொண்டதால்
சிறைக்குப் போனான் செத்தும் தொலைந்தான்
கட்டிய தாலியைக் கழற்றி எறிந்து
மொட்டைத் தலையுடன் மூதேவி போலப்
பெரியவள் பிறந்தகம் வரநேர்ந்து விட்டது.
சின்ன பெண்ணைப் பின்னத் தூரில்
கப்பல் கப்பலாய்க் கருவாட் டேற்றும்
வாசனுக்கு மணம்செய் வித்தேன்
மணம் முடிந்த மறுநாள் தெரிந்தது
வாசன் கருவாட்டு வாணிகன் அல்லன்
வாணிகன் கூலியாள் வாசன் என்பது!
ஒருநாள் வாசன் பெருங்குடி வெறியால்
நாயைக் கடித்தான் நாயும் கடித்தது.

நஞ்சே றியதால் நாய்போல் குரைத்தே
ஐஞ்சாறு நாளாய் அல்லல் பட்டே
இரண்டு நாளின்முன் இறந்து போனான்
ஓலை வந்தது காலையில்! கையில்-
கேட்டா லுஞ்சரி விட்டா லுஞ்சரி
இரண்டணுக் காசும் இல்லை மெய்யாய்!
இந்நேர மட்டும் ஏதேதோ நான்
தில்லுமல்லுகள் செய்து பார்த்தேன்
யாரும் சிறிதும் ஏமாற வில்லை
உங்க ளிடத்தில் ஓடி வந்தேன்
சாதகம் பார்த்துச் சரியாய்ச் சொல்வேன்
முன்நடந் தவைகளை முதலில் சொல்வேன்:
ஐயா இதுஓர் ஆணின் சாதகம்

வெ-ஆமாம் அடடா ஆமாம் மெய்தான்

புரோ-ஆண்டோ இருப தாயிற்றுப் பிள்ளைக்கு

வெள்ளை-மெய்தான் மெய்தான் மேலும் சொல்வீர்

புரோ- பையனே நல்ல பையன். அறிஞன்
ஈன்றதாய் தந்தை இருக்கின்றார்கள்.
உங்களுக் கிவனே ஒரே பையன்தான்
பையன் தந்தை பலசரக்கு விற்பவர்
தாய்க்கோ ஒருகால் சரியாய் இராது

மண்ணாங்கட்டி-அத்தனையும் சரி அத்தனையும் சரி
எப்போது திருமணம் ஏற்படக் கூடும்?

புரோ-இந்தவை கார்சி எட்டுத் தேதிக்கு
முந்தியே திருமணம் முடிந்திட வேண்டும்

மண்ணா-அத்தனை விரைவிலா? அத்தனை விரைவிலா?

புரோகி-நடுவில் ஓரேஒரு தடை யிருப்பதால்
ஆடியில் திருமணம் கூடுதல் உறுதி.

வெள்ளை-ஆடியில் திருமணம் கூடுமா ஐயரே

புரோகி-ஆடிக் கடைசியில் ஆகும் என்றால்
ஆவணி முதலில் என்றுதான் அர்த்தம்.

வெள்ளை-அப்படிச் சொல்லுக அதுதானே சரி

மண்ணு-மணப்பெண் என்ன பணக்காரி தானு?

புரோகி-மணப்பெண் கொழுத்த பணக்காரன் மகள்
பெற்றவர்கட்கும் உற்றபெண் ஒருத்திதான்
மண முடிந்தபின் மறுமா தத்தில்
ஈன்றவர் இருவரும் இறந்துபோ வார்கள்
பெண்ணின் சொத்துப் பிள்ளைக்கு வந்திடும்

மண்ணு-எந்தத் திசையில் இருக்கின்ருள் பெண்?

புரோ-வடகிழக்கில் மணப்பெண் கிடைப்பாள்.
தொலைவில் அல்ல தொண்ணூறு கல்லில்.

மண்ணு-அப்படி யானுல் அரசனூர் தானு?

புரோகி-இருக்கலாம் இருக்கலாம். ஏன் இருக்காது?

வெள்ளை-எப்போது கிளம்பலாம் இதைவிட்டு நானே!

மண்ணு-எப்போது கிளம்பலாம் இதைவிட்டுநாங்கள்

வெள்ளை-யான்மட்டும் போகவா? இருவரும் போகவா?

புரோ-நாளைய காலையில் நாலு மணிக்கு
நீவிர் மட்டும் போவது நேர்மை.
நாழிகை ஆயிற்று நான்போக வேண்டும்

மண்ணு-இன்னும் ஒன்றே ஒன்று சொல்லுவீர்
என்ன என்ருல்—வேருென்றுமில்லை
எனக்குக் குழந்தை இன்னும் பிறக்குமா?

வெள்ளை-ஹூக்கும் இனிமேல் உனக்கா பிள்ளை?

புரோ-இனிமேல் பிள்ளை இல்லை இல்லை

மண்ணு-இந்தா நாலணு எழுந்துபோம் ஐயரே

புரோ-ஆயினும் இந்த ஆவணிக்குப் பின்
பெண்குழந்தை பிறக்கும் உறுதி
போதாது நாலணு, போட்டுக் கொடுங்கள்

மண்ணு-சரி இந்தாரும் ஒரு ரூபாய்தான்!

காட்சி 3

புதிய தொடர்பு

அரசலூர் அம்மாகண்ணுவிடம்
விரசலூர் வெள்ளையப்பன் சொல்லுகிருன்:

நிறைய உண்டேன் நீங்கள் இட்டதைக்—
கறிவகை மிகவும் கணக்காய் இருந்தன.
அரசலூர் வந்ததை அறிவிக் கின்றேன்:
இரிசன் மகளை என்மக னுக்குக்
கேட்க வந்தேன் கேட்டேன் ஒப்பினுன்.
சாப்பிடச் சொன்னுன் சாப்பாடு முடிந்தது;
மாப்பிள்ளை பார்க்க வருவ்தாய்ச் சொன்னுன்;
சரிதான் என்றேன்! வரும்வழி தன்னில்
உன்னைப் பார்க்க உள்ளம் விரும்பவே
வந்தேன் மிகவும் மகிழ்ச்சி கொண்டேன்.
பெண்குழந்தை பெறவில்லை நீ
மருந்துபோல் ஒருமகன் வாய்த்திருக் கின்ருன்
அவனுக்கும் திருமணம் ஆக வேண்டும்
உன்றன் கணவர் உயிருடன் இருந்தால்
திருமணம் மகனுக்குச் செய்திருப்பார்

அரசலூர் அம்மாகண்ணு சொல்லுகிருள்:

அவர்இறந் தின்றைக் கைந்தாண் டாயின.
பதினெட்டு வயது பையனுக் காயின.
எந்தக் குறையும் எங்களுக் கில்லை.
நன்செயில் நறுக்காய் நாற்பது காணியும்
புன்செயில் பொறுக்காய் ஒன்பது காணியும்
இந்த வீடும் இன்னெரு வீடும்
சந்தைத் தோப்பும் தக்க மாந்தோப்பும்
சொத்தா கத்தான் வைத்துப் போனுர்
என்ன குறைஎனில் சின்ன வயதில்
என்னை விட்டுச் சென்ருர் அதுதான்!

பார்ப்பவர் ஏதும் பழுது சொல்லாது
தனியே காலந் தள்ளி வந்தேன்
இனிமேல் என்னமோ! யாரதை அறிவார்?

விரசலூர் வெள்ளையப்பன் சொல்லுகிறான்:

நடந்தது பற்றி நாவருந் தாதே
கடந்தது பற்றிக் கண்கலங் காதே
நான் இன்று மாலை நாலரை மணிக்கெலாம்
விரசலூர் போக வேண்டும்! என்ன?

அரசலூர் அம்மாகண்ணு சொல்லுகிறாள்:

ஹூஹூம் நான் அதை ஒப்ப மாட்டேன்
இன்றிரவு நன்றாய் இங்குத் தங்கிக்
காலையில், அடுப்பில் காய்ந்த வெந்நீரில்
ஆர அமர அழகாய் முழுகி
இட்டலி, மசால்வடை சுட்டதும் சுடச்சுட
வெண்ணெய் உருக்கும், மிளகாய்ப் பொடியும்
தொட்டும் தொய்த்தும் ஒட்ட உண்டு
சற்று நேரம் கட்டிலில் துயின்றால்,
இரவில்கண் விழித்த இளைப்புத் தீரும்
திருந்த நடுப்பகல் விருந்து முடித்துப்
போக நினைத்தால் போவது தானே?

விரசலூர் வெள்ளையப்பன் சொல்லுகிறான்:

அன்பு மிக்க அம்மாக் கண்ணே!
பின்பு நான் என்ன பேசமுடியும்?
அப்படியே என் அம்மாக் கண்ணு!
சொற்படி நடப்பேன் சொற்படி நடப்பேன்

காட்சி 4

பெண் எப்படி?

வீரசலூர் வெள்ளையப்பன்
மனைவி மண்ணாங்கட்டிக்குக் கூறுகிறான்:

நல்ல உயரம் நல்ல கட்டுடல்
நல்ல பண்பு நல்ல சிவப்பே
எல்லாம் பொருத்தம்! எனக்குப் பிடித்தம்!
செல்லாக் காசும் செலவில்லை நமக்கே
அனைத்தும் அவர்கள் பொறுப்பே ஆகும்
மணமகள் வீட்டில் மணம்வைத் துள்ளார்

மண்ணாங்கட்டி

சாதியில் ஏதும் தாழ்த்தி இல்லை!
சொத்தில் ஏதும் சுருக்கம் இல்லை!
ஏழுபெண்களில் இவள்தான் தலைச்சனே
எப்படி யாகிலும் இருந்து போகட்டும்
பெண்கள் ஏழுபேர் பிறந்தனர். ஆணோ
பிறக்கவில்லை. பெரிய குறைதான்
எப்படியாகிலும் இருந்து போகட்டும்
எழுபது காணி நன்செய் என்றால்
பையனுக்குப் பத்துக்காணிதான்!
எழுபதாயிரம் இருப்புப் பணமா?
பையனுக்குப் பதினாயிரம் வரும்
எப்படியாகிலும் இருந்து போகட்டும்
மாப்பிளை பார்க்க எப்போது வருவார்?

வெள்ளையப்பன் விள்ளுகிறான்:

காலையில் வருவார் கட்டாயமாக

காட்சி 5

மாப்பிள்ளை பார்த்தல்

விரசலூர் வெள்ளையப்பனும்
அரசலூர் இரிசனும் பேசுகிறார்கள்

வெள்ளையப்பன்-

வருக வருக இரிசப்ப னாரே
அமர்க அமர்க அந்தநாற் காலியில்
இருக்கிறேன் நானும் இந்தநாற் காலியில்
குடிப்பீர் குடிப்பீர் கொத்தமல்லி நீர்
வீட்டில் அனைவரும் மிகநலந்தானே ?
பிள்ளைகள் எல்லாம் பெருநலந்தானே ?
என்மகன் இந்த எதிர்த்த அறையில்
படித்திருக்கின்றான் பார்க்கலாமே.

இரிசன் இயம்புகின்றான்:

பையன் முகத்தைப் பார்க்க வேண்டும்
பிள்ளையாண் டானொடு பேசவேண்டும்.
இங்கே இருங்கள் யான் போய்ப்பார்ப்பேன்.

நல்லமுத்தும் இரிசனும் பேசுகிறார்கள்.

நல்லமுத்து: யார்நீர் ஐயா எங்கு வந்தீர்?
ஊர்பேர் அறியேன் உள்வர லாமா?
அப்பா இல்லையா அவ் விடத்தில்?

இரிசன்: அப்பா முந்தாநாள் அரசலூர் வந்தார்
எதற்கு வந்தார்? அது தெரி யாதா?

நல்லமுத்து: அரசலூர் சென்றார் அப்பா என்றால்
அறியேன். எனதை அறிய வேண்டும்?

இரிசன்: திருமணம் உனக்குச் செய்ய எண்ணினார்
அதற்காகத்தான் அங்கு வந்தார்.
உன்பெயர் என்ன? உரைப்பாய் தம்பி

நல்லமுத்து: என்பெயர் நல்லமுத் தென்றி சைப்பார்.

இரிசன்: என்ன படிக்கிருய் இந்நே ரத்தில்?

நல்ல: காலே அரைக்கால் கம்பரா மாயணம்

இரிசன்: காலே அரைக்கால் கம்பரா மாயண
நூலும் உண்டோ நுவலுக நம்பி.

நல்ல: சிதம்பர நாதர் திருவரு ளாலே
அரையே அரைக்கால் அழிந்தது போக
மேலும் மொழிமாற்று வேலைப் பாட்டுடன்
காலே அரைக்கால் கம்பரா மாயணம்
அச்சிடப் பட்டதை அறியீ ரோநீர்?

இரிசன்: உனக்குந் திருமணம் உடனே நடத்த
என்மக ளைத்தான் உன்தந்தை கேட்டார்
பெண்ணை உன்தந்தை பேசினர். பார்த்தார்.
நீயும் ஒருமுறை நேரில் பார்ப்பாய்

நல்ல: அப்பா பார்த்தார் அதுவே போதும்.

இரிசன்: மணத்து கொள்வார் இணங்க வேண்டுமே

நல்ல: அப்பா இணங்கினர்! அதுவே போதும்!

இரிசன்: கட்டிக் கொள்பவர் கண்ணுக்குப் பிடித்தமா
என்பது தானே எனக்கு வேண்டும்.

நல்ல: பெற்ற தந்தைக்குப் பிடித்தமா இல்லையா
பிடித்தம் என்ருல் எனக்கும் பிடித்தமே!

இரிசன்: என்மகள், ஒருமுறை உன்னைப் பார்க்க
நினைப்ப தாலே நீவர வேண்டும்.

நல்ல: அப்பாவைப் பார்த்தாள் அதுவே போதும்.
அப்பா கருத்துக் கட்டி உண்டா?
இந்தரா மாயணம் இயம்புவ தென்ன?
தந்தை சொல்லைத் தட்டலா காதே
என்று தானே இயம்பு கின்றது?

இரிசன்: மகிழ்ச்சி தம்பி வருகின் றேன்நான்.

இரிசன் வெள்ளையப்பனிடம்:

நல்ல முந்து மிகவும் நல்லவன்
தகப்ப னுரை மிகவும் மதிப்பவன்
அடக்க முடையவன் அன்பு மிகுந்தவன்
பொழுது போயிற்றுப் போய்வரு கின்றேன்

வெள்ளை: போகலாம் நாளைக்குப், பொழுதுபோ யிற்றே?

இரிசன்: பொறுத்துக் கொள்க போய்வரு கின்றேன்.

காட்சி 6

அம்மாக்கண்ணுக்கு ஆளானுன்

அம்மாக்கண்ணும் வெள்ளையப்பனும்

வெள்ளை:

உன்றன் நினைவால் ஓடி வந்தேன்
இரண்டு நாள்முன் இரிசன் வந்து
மாப்பிளை பார்த்தான் மகிழ்ச்சி கொண்டான்
திருமணத்தின் தேதி குறிக்க
வருவது போல வந்தேன் இங்கே.
மண்ணாங் கட்டியும் வருவேன் என்முன்
தட்டிக் கழித்துநான் தனியே வந்தேன்

அம்மா:

இன்று நீங்கள் இங்கு வராவிடில்
என்றன் உயிரே ஏகி இருக்கும்
பிரிந்து சென்றீர்! பிசைந்த சோற்றைக்
கையால் அள்ளினுல் வாயோ கசக்கும்
பச்சைத் தண்ணீர் பருகி யறியேன்,
ஏக்கம் இருக்கையில் தூக்க மாவரும்?
பூனை உருட்டும் பானையை அவ்வொலி
நீங்கள் வரும்ஒலி என்று நினைப்பேன்.
தெருநாய் குரைக்கும் வருகின் ருரோ
என்று நினைப்பேன் ஏமாந்து போவேன்
கழுதை கத்தும்; கனைத்தீர் என்று
எழுந்து செல்வேன் ஏமாந்து நிற்பேன்
உம்மைளப் போதும் உளத்தில் வைத்ததால்
அம்மியும் நீங்கள் அடுப்பும் நீங்கள்
சட்டியும் நீங்கள் பானையும் நீங்கள்
வீடும் நீங்கள் மாடும் நீங்கள்
திகைப் படைந்து தெருவிற் போனுல்
மரமும் நீங்கள் மட்டையும் நீங்கள்

கழுதை நீங்கள் குதிரை நீங்கள்
எல்லாம் நீங்களாய் எனக்குத் தோன்றும்
இனிமேல் நொடியும் என்னை விட்டுப்
பிரிந்தால் என்னுயிர் பிரிந்து போகும்.

வெள்ளையப்பன் சொல்லுகிறான்

அழாதே, தரையில் அம்மாக் கண்ணு!
விழாதே உன்னை விட்டுப் பிரியேன்,
துடை கண்ணீரைப், புடைவையும் நனைந்ததே
பயித்தியக் காரி பச்சையாய்ச் சொல்வேன்
என்னுயிர் இந்தா! பிடி! உன்னது நான்!

அம்மாக்கண்ணு

இரிசன் மகளையும் என்மக னுக்கே
பேசி முடிப்பீர் பின்பு நீங்களும்
இங்கே யேதான் தங்கினால் என்ன?
என்மகன் உங்கள் பொன்மகன் அல்லனோ?
இங்குள தெல்லாம் உங்கள் சொத்தே
மண்ணாங் கட்டிதான் மனைவியோ? இங்குள
பொன்னாங் கட்டி போயொழிந் தாளோ.

வெள்ளையப்பன்:

உறுதி உறுதி உன்மக னுக்கே
இரிசன் மகளை ஏற்பாடு செய்வேன்
என்மகன் பெரியதோர் இளிச்ச வாயன்
மண்ணாங் கட்டி மண்ணாங் கட்டிதான்
பெண்ணா அவள்? ஒருபேய்! மூதேவி!
இரு! போய் அந்த இரிசனைக் கண்டு
பேசி விட்டுப் பின் வருகின்றேன்.

காட்சி 7

வெள்ளையப்பன் மாறுபாடு

வெள்ளை: இரிசனார் வீட்டில் இருக்கின் றாரா?
இரிசன்: உள்ளே வருவீர் வெள்ளை யப்பரே!
எப்போது வந்தீர்? இப்போது தானா?
மனைவியார் உம்முடன் வந்திட வில்லையா?
நல்லமுத்து நலமா? அமர்க.
வெள்ளை: மனைவி வயிற்று வலியோ டிருந்தாள்
பையன் நிலையைப் பகர வந்தேன்.
திருமணம் வேண்டாம் என்று செப்பினான்
இரிசன்: வெளியிற் சொன்னால் வெட்கக் கேடு
வெள்ளை யப்பரே வெந்தது நெஞ்சம்
பேச்சை நம்பி ஏச்சுப் பெற்றேன்
திருமணம் விரைவில் செய்ய எண்ணி
எல்லாம் செய்தேன் எவர்க்கும் சொன்னேன்
என்னை ஊரார் என்ன நினைப்பார்?
எப்படி வெளியில் இனிமேற் செல்வேன்?
மணம்வேண் டாமென மறுத்த தெற்கு?
அடங்கி நடப்பவன் அல்லவா உன்மகன்?
நல்ல முத்தா சொல்லைத் தட்டுவான்?
சொல்வது தானே நல்லமுத் துக்கு?
வெள்ளை: நூறு தடவை கூறிப் பார்த்தேன்
வேண்டாம் மணமென விளம்பி விட்டான்.
மனம் புண்பட்டு வந்தே னிங்கே
அம்மாக் கண்ணுவின் அழகு மகனுக்குத்
தங்கள் பெண்ணைத் தருவது நல்லது.
வைத்த நாளில் மணத்தை முடிக்கலாம்
என்னசொல் கின்றீர் இரிசப்ப னாரே?
இரிசப்பன்: அம்மாக் கண்ணை அறிவேன் நானும்
வெள்ளை யப்பரே வீண்பேச் செதற்கு?
நீவிர் விரைவாய் நீட்டுவீர் நடையை

காட்சி 8

வலையில் சிக்கினர் கணவர்

இரிசன் மண்ணாங்கட்டியிடம் வந்து கூறுகிருன்:

நல்ல முத்து நல்ல பிள்ளை
நீங்களும் மிகவும் நேர்மை யுடையவர்
வெள்ளை யப்பர் மிகவும் தீயவர்
அரச ஹூரில் அம்மாக் கண்ணின்
வலையிற் சிக்கி வாழுகின்ருர்
அங்கேயே அவர் தங்கி விட்டார்.
இன்னும் இங்கே ஏன்வர வில்லை
மான மிழந்து வாழு கின்ருர்
அம்மாக் கண்ணின் அழகு மகனுக்கு
நான்என் பெண்ணை நல்க வேண்டுமாம்
மணம்வேண் டாமென மறுத்தா னும்மகன்
நேரில் உம்மிடம் நிகழ்த்த வந்தேன் இதை
உங்கள் கருத்தை உரைக்க வேண்டும்

மண்ணாங்கட்டி

கெடுத்தா ளாளென் குடித்த னத்தை?
விருந்து வைத்து மருந்தும் வைத்தாள்
சோற்றைப் போட்டு மாற்றினுள் மனத்தை
ஏமாந் தாரா என்றன் கணவர்?
போய்ப் புகுந்தாரா புலியின் வாயில்?
எங்கள் பிள்ளை உங்கள் பெண்ணை
வேண்டா மென்று விளம்ப வில்லையே
அவள் மகனுக்கே அவளைக் கட்ட
இப்படி எல்லாம் இயம்பினுர் போலும்
மாதம் ஒன்ருகியும் வரவில்லை அவர்

(43ம் பக்கம் பார்க்க)

(26ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மகனை இங்கே வரவழைக்கின்றேன்
சொல்லிப் பார்ப்போம் சொன்னாற் கேட்பான்.

நல்லமுத்துவிடம் மன்னாங்கட்டியும் இரிசனும் சொல்லுகிறார்கள்

மன்னா: ஒருமாத மாக உன்றன் தந்தையார்
அரச னூரில் அம்மாக் கண்ணிடம்
விளையாடு கின்றார். வீட்டை மறந்தார்.
அவர்தாம் அப்படி ஆனார். உன்றன்
திருமணம் பற்றிய சேதி எப்படி?
இரிசனார் பெண்ணை ஏற்பாடு செய்தோம்
உடனே மணத்தை முடிக்க வேண்டும்.

நல்ல: அப்பா இல்லை. அதுமுடி யாது.
விவாக முகூர்த்த விளம்ப ரத்தில்
அப்பர் கையெழுத் தமைய வேண்டும்.
பாத பூசை பண்ணிக் கொள்ள
அப்பா இல்லை! எப்படி முடியும்?
திருமண வேளையில் தெருவில் நின்று
வருபவர் தம்மை வரவேற் பதற்கும்
அப்பா இல்லை! எப்படி முடியும்?
புரோகிதர் தம்மைப் போய ழைக்க
அப்பா இல்லை! எப்படி முடியும்?
அரசாணிக் கால்நட அம்மி போட
நலங்கு வைக்க நாலு பேரை
அழைக்க, நல்லநாள் அமைக்க, அம்மன்
பூசை போடப் பொங்கல் வைக்க
அப்பா இல்லை! எப்படி முடியும்?

இரிசன்: அப்பா இல்லையே அதற்கென்ன செய்வது?

நல்ல: சோற்றை உண்டு சும்மா இருப்பது!

மன்னா: அம்மாக் கண்ணின் அழகு மகனுக்கு
மகளைக் கட்டி வைக்கச் சொல்லி

கெஞ்சினு ராமே இவரை! நெஞ்சில்
இரக்கம் இருந்ததா இனிய தந்தைக்கே?

நல்ல: என்னருந் தந்தை இயம்பிய படியே
இவரின் மகளை அவன் மணக்கட்டும்.
"தெருவில் என்ன பெரிய கூச்சல்"?
போய்வரு கின்றேன் பொறுப்பீர் என்னை!

நல்ல முத்து, போனபின்,
இரிசனும், மண்ணுங்கட்டியும் பேசுகிருர்கள்.

மண்ணு: தன்மானம் இல்லாத் தடிப்பயல் என்மகன்.
உணர்ச்சி இல்லா ஊமை என்மகன்
அடிமை எண்ணம் உடையவன் என்மகன்.
தனக்குப் பார்த்த தையலை, அப்பன்
அயலான் மணக்கச் செயலும் செய்தால்
துடிக்க வேண்டுமே தடிக்கழுதை மனம்!
இல்லவே இல்லை! என்ன செய்யலாம்?
சாப்பிடுங்கள்! சற்றுநேரத்தில்
வருவான் பையன் ஒருமுறைக் கிருமுறை
சொல்லிப் பார்ப்போம் துன்பம் வேண்டாம்.

காட்சி 9

தமிழ் உணர்ச்சி

இரிசனும் மன்னுங்கட்டியும் பேசியிருக்கிறார்கள்

இரிசன்: எங்கே போனான் உங்கள் பிள்ளை?

மண்ணு: கூச்சல் கேட்பதாய்க் கூறிப் போனான்.

இரிசன்: என்ன கூச்சல்? எங்கே கேட்டது?

மண்ணு: கேட்டது மெய்நாள், கிழக்குப் பார்க்கில்
வாழ்க தமிழே! வீழ்க இந்தி என்று

இரிசன்: எந்த உணர்ச்சியும் இல்லாப் பிள்ளை
அந்த இடத்தை அடைந்த தென்ன?

மண்ணு: என்ன இழவோ யார்கண் டார்கள்?

தமிழ்ப் புலவர் அமுதனார் வந்து, இரிசனிடத்திலும் மண்ணுங்கட்டி யிடத்திலும் சொல்லுகிறார்:

அமுதனார்: உங்கள் பிள்ளையா நல்லமுத் தென்பவன்?

மண்ணு: ஆம்ஆம் ஐயா! அன்னவன் எங்கே?

அமுதனார்: யானதைச் சொல்லவே இங்கு வந்தேன்.
இந்த அரசினர் செந்தமிழ் ஒழித்துத்
தீய இந்தியைத் திணிக்கின் றார்கள்.
தமிழ்அழிந் திட்டால் தமிழர் அழிவார்.
நம்தமிழ் காப்பது நம்கடன் அன்றோ?
போருக்குத் திராவிடர் புறப்பட் டார்கள்
திராவிடர் கழகம் சேர்ந்தான் உங்கள்
நல்ல முத்தும்! நல்லது தானே!

இரிசன்: எந்த உணர்ச்சியும் இல்லாப் பிள்ளை
இந்தக் கிளர்ச்சியில் என்ன செய்வான்?

மண்ணு: திருமணம் செய்யச் சேயிழை ஒருத்தியை
அமைத் திருந்தார் அவனின் தந்தையார்!

பாரடா நீபோய் பாவை தன்னை
என்றால், அதையும் ஏற்க வில்லை.
அந்தப் பெண்ணை அயலொரு வனுக்குத்
தரும்படி சொன்னார் தந்தை என்றால்,
அப்பா மனப்படி ஆகுக என்றான்
இப்படிப் பட்டவன் என்ன செய்வான்?
அப்பா அயலவள் அகத்தில் நுழைந்தார்
இப்பக் கத்தில் இனிவரார். ஆதலால்
திருமணத்தை நீ செய்துகொள் என்றால்,
ஓலை விடுக்கவும், ஊரைக் கூட்டவும்,
சாலும் கரகம் தனியே வாங்கவும்,
பாதபூசை பண்ணிக் கொள்ளவும்
அப்பா வேண்டும்என் றெப்பனை வைக்கிறான்!

அமுதனார்: மடமையில் மூழ்கி மடிகின்றான் அவன்.
தன்மானத்தைச் சாகடிக் கின்றான்
மரக்கட்டைபோல் வாழ்ந்து வந்தான்.
இந்த நிலைக்கெலாம் ஈன்றவர் காரணர்
ஆயினும் தமிழ்ப்பற் றவனிடம் இருந்தது.
திராவிடர் கழகம் சேர்ந்து விட்டான்.
இனிமேல் அவனோர் தனியொரு மறவன்!
அரசினர் சிறையில் அடைத்தார் அவனை

இரிசன்: என்ன? என்ன? எப்போது விடுவார்?

மண்ணு: இருந்தும் பயனிலான் இருக்கட்டும் சிறையில்

அமுதனார்: எப்போது வருவான் என்ப தறியோம்
துப்பிலா அரசினர் சொல்வதே தீர்ப்பு!
நான் வருகின்றேன். நல்ல முத்துவின்
திருமணம் விரைவில் சிறப் படைக.

காட்சி 10

திருமணம் என் விருப்பம்!

இரிசன் வீட்டில், வெள்ளையப்பன் வந்து பேசுகிறான்:

வெள்ளை: அம்மாக்கண் தன் சொத்தெலாம் அளிப்பான்.
உம்மகள் தன்னை, அம்மாக் கண்ணின்
மகனுக்கே, திரு மணம் செய்விப்பீர்.
என்மகன் பெரியதோர் இளிச்ச வாயன்!

இரிசன்: அம்மாக் கண்ணின் அடியை நத்தி
வீணில் வாழும் வெள்ளை யப்பரே.
உமது சொல்லில் உயர்வே யில்லை
எமது கொள்கை இப்படி யில்லை.
நல்லமுத் துக்கே நம்பெண் உரியவள்.
பொல்லாப் பேச்சைப் புகல வேண்டாம்.

அதே நேரத்தில் நல்லமுத்து வந்து இரிசனிடம் இயம்புகின்றான்:

உம்மகள் என்னை உயிரென்று மதித்தாள்
திருமணம் எனக்கே செய்துவைத் திடுக

வெள்ளையப்பன் தன் மகனான நல்லமுத்தை நோக்கிக் கூறுகின்றான்:

என்விருப் பத்தை எதிர்க்கவும் துணிந்தாய்.
உன்விருப் பத்தால் என்ன முடியும்?
இன்று தொட்டுநீ என்வீட்டு வாயிலின்
வழியும் காலெடுத்து வைக்க வேண்டாம்.
என்றன் சொத்தில் இம்மியும் அடையாய்.
நான்சொன் னபடி நடந்து கொண்டால்,
திருமணம் பிறகு செய்து வைப்பேன்.
அம்மாக் கண்ணின் அழகு மகனே
இந்நாள் இந்த எழில் மடந்தையை

மணந்துகொள் ளட்டும். மறுக்க வேண்டாம்.

நல்ல: திருமணம் எனது விருப்ப மாகும்.
ஒருத்தியும் ஒருவனும் உள்ளம் கலத்தல்
திருமணம் என்க. இரிசனர் மகளும்
என்னை உயிரென எண்ணி விட்டாள்.
நானும் என்னை நங்கைக் களித்தேன்.
உம்விட்டு வாயிலை ஒருநாளும் மிதியேன்
உம்பொருள் எனக்கேன்? ஒன்றும் வேண்டேன்.
நானும்என் துணைவியும் நான்கு தெருக்கள்,
ஏனமும் கையுமாய், எம்நிலை கூறி
ஒருசாண் வயிற்றை ஓம்புதல் அரிதோ!
ஆட்சித் தொட்டியில் அறியாமை நீர்பெய்து
சூழ்ச்சி இந்திஇட்டுத் துடுக்குத் துடுப்பால்
துழவிப் பழந்தமிழ் அன்னை முழுகென
அழுக்குறு நெஞ்சத் தமைச்சர் சொன்னர்
இழுக்குறும் இந்நிலை இடர வேண்டி
நானும்என் துணைவியும் நாளும் முயல்வதில்
சிறைப்படல், காதல் தேனருந்துவ தாம்
இறப்புறல் எங்கள் இன்பத்தி னெல்லையாம்.

வெள்ளையப்பனை நோக்கி இரிசன் சொல்லுகின்றுன்:
வெள்ளை யப்பரே வெளியில் போவீர்
என்மகள் உம்மகன் இருவரும் நாளைக்குக்
காதல் திருமணம் காண்பார். நீவிரோ
அம்மாக் கண்ணுெடும் அழகு மகனெடும்
இம்மா நிலத்தில் இன்புற் றிருங்கள்.

நல்லமுத்துத் தன் திருமணத்தின்பின்,
துணைவியுடன் இந்திஎதிர்ப்புமறியலுக்குப்புறப்படுகிருன்.
வாழிய செந்தமிழ் வாழ்கநற் றமிழர்
இந்தி ஒழிக இந்தி ஒழிக

சென்றுகொண்டிருக்கையில்
நல்ல முத்தின் தாய் அவர்களைத் தொடர்கிருள்:

இன்பத் தமிழுக் கின்னல் விளைக்கையில்
தின்னலோ என்னுயிர்? கணவனும் வேண்டேன்
உற்றூர் வேண்டேன் உடைமை வேண்டேன்
இந்தி வீழ்க இந்தி வீழ்க
திராவிட நாடு வாழிய
அருமைச் செந்தமிழ் வாழிய நன்றே!

பாரதிதாசன் பதிப்பகம்
புதுச்சேரி